

[Minister Viggo Starcke.]

forsynings overførsel til handelsministeriet. Der er derigennem åbnet mulighed for betydelige fremskridt på dette område, større fremskridt, end man havde kunnet vente under en venstre-konservativ regering, sådan at man må have lov til at sige, at den nuværende regering er mere liberal, end en venstre-konservativ regering ville have været. Dette gælder også jordspørgsmålet. Indførelse af fuld grundskyld er en liberal foranstaltning, den er selve grundlaget for erhvervslivet og det arbejdende folks frigørelse, og på dette område stritter både venstre og de konservative imod. De ønsker at opretholde al den sociale uret, som består i dag, og under en venstre-konservativ regering ville man ikke have kunnet vente noget fremskridt på dette område, snarest tilbageskridt.

Ved den nuværende højtærede statsminister er der det ejendommelige, at han er den første politiker i Europa, som har nedsat en grundskyldskommission, hvilket han gjorde i 1948. Han er den første politiker i Europa, som har været chef for en grundskyldsregering, og vi håber, at han bliver den første politiker i Europa, som bliver i stand til at vise det faktiske resultat af en virkelig rationel og retsindig løsning af jordspørgsmålet. Den nuværende regering har lovet overførsel af bygningsskatter til grundskyld i forbindelse med skattereformen. Der er lovet fremsat og gennemført i den første samling et forslag om grundstigningsskyld med bibeholdelse af konjunkturstillæg, men ikke med noget fejltillæg. Dette lovforslags gennemførelse vil standse jordspekulationen og være et meget kraftigt stød imod den fortsatte inflation og prisstigning. Endelig skal der hurtigt udarbejdes et forslag om frivillig overgang fra privat prioritering til grundskyld på jordrentevilkår; her overvejer man at gå ud fra 1950-vurderingen. Den dag disse ting er udformet, vedtaget og gennemført, vil det være en meget betydningsfuld social reform for alle erhvervsgræne og for alle befolkningslag.

Jeg vil gerne bede det ærede medlem hr. Erik Eriksen og det ærede medlem hr. Aksel Møller, om de ikke kunne gøre retsforbundet den tjeneste at holde den tale, som de ville

have holdt, hvis retsforbundet havde holdt sig uden for denne regering og forskertset muligheden for disse store fremskridt på det jordpolitiske og det handelspolitiske område; så havde vi jo hørt en tale om verdensfjerne teoretikere, om ætervadere, om himmelblå teorier og folk, der skyr ansvaret. Der er ingen, som det er vanskeligere at tilfredsstille end utilfredse mennesker.

Selve regeringsforhandlingerne efter valget den 14. maj startede egentlig den 16. maj efter det første møde mellem partiformændene og partirepræsentanterne i statsministeriet, hvor det ærede medlem hr. Tholstrup mødte den højtærede finansminister hr. Kampmann; jeg var selv til stede, og dér fremsatte det ærede medlem den tanke, at tiden nu var moden til at overveje at danne en regering af socialdemokratiet, det radikale venstre og retsforbundet med grundskylden som den fælles berøringsflade.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller var så venlig i går at omtale den nuværende regering som en socialdemokratisk regering. Jeg tror ikke, han helt har gennemtænkt det, han sagde, for så måtte han jo egentlig også have betragtet den tidligere regering under det ærede medlem hr. Erik Eriksens ledelse som en venstre-regering. Det er ikke en socialdemokratisk regering, der er dannet, det er en fællesregering, en treparti-regering, det er en flertalsregering, en grundskyldsregering; socialdemokraterne er ikke blevet retsstatsmænd, og retsstatsmændene er ikke blevet radikale. Vi har ikke skiftet anskuelse nogen af os, men vi er mødtes på områder, som er fælles for os, hvor vi har en fælles interesse i at realisere visse ting, samtidig med at der tages stilling til de aktuelle praktiske problemer.

Disse tre partier har tidligere været — hvad skal vi sige — uafhængige og har ofte modarbejdet hinanden. De har optrådt ligesom forskellige fodboldhold, boldklubberne Frem, AB og KB, og i fodboldkampe kan der somme tider vanke lidt knubs over skinnebenene. Men disse holdkampe forhindrer ikke, at der kan dannes et loyal samarbejdende landshold. Det er noget lignende, der er sket nu, idet de enkelte partier påtager sig en loyal forpligtelse inden for en helhed uden at opgive deres